

Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Kulou v insolvenčním řízení

dlužníka: **OKD, a. s.**, IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Kuhnem
sídlem advokátní kanceláře BADOKH – Kuhn Dostál advokátní kancelář s. r. o.,
28. října 12, 110 00 Praha 1

za účasti: **Krajské státní zastupitelství v Ostravě**
sídlem Na Hradbách 21, 729 01 Ostrava 1

o návrhu věřitele č. 31

takto:

Návrh na odklad účinnosti reorganizačního plánu dlužníka se **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Podáním zveřejněným v insolvenčním rejstříku dne 19. 2. 2018 se věřitel č. 31 – Citibank N. A., London Branch (dále jen „Věřitel či Stěžovatel“) domáhal rozhodnutí, kterým by insolvenční soud odložil účinnost reorganizačního plánu dlužníka (dále jen RP). Uvedl, že dne 11. 10. 2017 bylo v insolvenčním rejstříku bylo zveřejněno rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č. j. KSOS 25 INS 10525/2016–B-357, kterým Krajský soud v Ostravě schválil RP dlužníka. Proti tomuto rozhodnutí podal Věřitel odvolání dle ust. § 358 odst. 1 ve spojení s § 52 odst. 4 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen IZ).
2. Současně dne 11. 12. 2017 podal Věřitel proti výše uvedenému usnesení ústavní stížnost týkající se nepřiznání hlasovacího práva Věřiteli na schůzi věřitelů dlužníka konané dne 24. 8. 2017, na níž bylo hlasováno o RP dlužníka a proti bezprostředně navazujícímu rozhodnutí o schválení RP dlužníka, a to dle § 72 odst. 5 zák. č. 182/1993, Sb. o Ústavním soudu (dále jen ZÚS).

3. Dne 2. 2. 2018 bylo Věřiteli doručeno usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 1. 2018 sp. zn. III ÚS 3849/2017, kterým Ústavní soud ústavní stížnost Věřitele odmítl pro předčasnost. Ústavní soud v odůvodnění uvedl, že „z povahy věci není možné, aby se k věci vyjadřoval Ústavní soud za situace, kdy k odvolání stěžovatelky jí tvrzenou protiústavnost může zhojit obecný soud“ a dále že „nelze přitom přehlížet, že stěžovatelčino odvolání nelze – a priori – označit za neefektivní prostředek ochrany jejich práv, neboť stěžovatelkou napadané ustanovení § 350 odst. 1 IZ zjevně nelze aplikovat zcela izolovaně, nýbrž toliko ve spojení s dispozicí stěžovatelkou zmiňovaného ust. § 52 odst. 4 IZ.“
4. Navzdory výše uvedenému dne 6. 2. 2018 Vrchní soud v Olomouci svým usnesením č. j. 4 VSOL 1187/2017–B-377 ze dne 6. 2. 2018 odvolání Věřitele odmítl, když dopěl k závěru, že Věřitel, jakožto věřitel formálně nehlasující proti reorganizačnímu plánu (s ohledem na nepřiznání hlasovacího práva), nebyl k podání odvolání aktivně legitimován ve smyslu ust. § 350 odst. 1 IZ. Současně Vrchní soud uvedl, že aktivní legitimaci k podání odvolání věřiteli nezakládá ani úprava obsažená v ust. § 52 odst. 4 IZ neboť toto ustanovení nemůže rozšířit okruh osob, které jsou dle IZ oprávněny podat odvolání proti rozhodnutí insolvenčního soudu, které je závislé na hlasovacím právu.
5. Tento závěr odvolacího soudu je v přímém rozporu s rozhodnutím Ústavního soudu, neboť právě odvolání Věřitele mělo představovat efektivní procesní prostředek daný zákonem k ochraně práv Věřitele. Věřitel z toho dovozuje, že byl aktivně legitimován k podání odvolání dle ust. § 350 odst. 1 ve spojení s ust. § 52 odst. 4 IZ. Rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, tak při jeho dalším přezkumu soudem vyšší instance či Ústavním soudem nemůže obstát. Věřitel jako Stěžovatel hodlá ve velmi krátké lhůtě podat novou ústavní stížnost a s ohledem na výše uvedené je zřejmé, že rozhodnutí o odvolání bude v blízké budoucnosti revokováno.
6. Do doby rozhodnutí o nové ústavní stížnosti platí, že rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu je formálně v právní moci a na tuto právní moc je současně vázána účinnost reorganizačního plánu. Okamžikem doručení rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu s vyznačenou doložkou právní moci společnosti PRISKO, a. s., dojde ke splnění poslední odkládací podmínky převodu akcií společnosti OKD Nástupnická, a. s., do níž má být dle reorganizačního plánu vložena provozní část dlužníkova závodu, a to dle čl. 4. 1. písm. b) Smlouvy o převodu akcií uzavřené mezi dlužníkem a společností PRISKO, a. s. dne 6. 4. 2017. Nebude-li účinnost reorganizačního plánu odložena, dojde v nejbližších dnech k nezvratnému kroku, a to k převodu akcií společnosti OKD Nástupnická, a. s., na společnost PRISKO, a. s., a tímto krokem bude faktická realizace reorganizačního plánu dokončena. Provozní část dlužníkova závodu, tak bude s definitivní platností vyvedena za necelých 80 mil. Kč do společnosti PRISKO, a. s., a zpeněžení této rozhodující části majetkové podstaty za vyšší cenu, a tedy s vyšším uspokojením pro věřitele, již prakticky nebude možné. Tím bude věřitelům způsobena závažná a nevratná újma, neboť Věřitel předpokládá, že dojde ke zrušení rozhodnutí o schválení RP (což lze očekávat, neboť toto rozhodnutí je závislé na zjevně protiústavním rozhodnutí o nepřiznání hlasovacích práv věřiteli).

7. Věřitel proto navrhuje insolvenčnímu soudu, aby dle ust. § 352 odst. 1 IZ odložil účinnost RP až do okamžiku rozhodnutí o nové ústavní stížnosti Věřitele proti rozhodnutí o odvolání do usnesení o schválení RP a do rozhodnutí o nepřiznání hlasovacích práv věřiteli na schůzi věřitelů dne 24. 8. 2017. Věřitel je přesvědčen, že dle ust. § 352 odst. 1 IZ, může být účinnost reorganizačního plánu odložena kdykoliv, a to i samostatným rozhodnutím v rámci dohlédací činnosti.
8. Dle ust. § 352 odst. 1 IZ reorganizační plán je účinný, jakmile rozhodnutí o jeho schválení nabylo právní moci, nebyla-li reorganizačním plánem jeho účinnost odložena na pozdější dobu nebo nerozhodl-li o jeho pozdější účinnosti insolvenční soud.
9. Insolvenční soud není přesvědčen, že usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2018 je v rozporu s usnesením Ústavního soudu ze dne 30. 1. 2018. Ústavní soud ve svém odůvodnění pouze konstatoval předčasnost podané stížnosti, neboť rozhodnutí napadené Věřitelem (Stěžovatelem) nenabylo právní moci, neboť o něm nebylo dosud rozhodnuto Vrchním soudem v Olomouci. Ústavní stížnost tak byla dle § 43 odst. 1 písm. e) ZÚS odmítnuta, aniž by se Ústavní soud zabýval meritem samotné stížnosti. Nelze proto souhlasit s Věřitelem, že po jím avizované nové ústavní stížnosti bude rozhodnutí odvolacího soudu brzo revokováno.
10. Insolvenční soud dále zastává názor, že v dané situaci na základě důvodů uváděných Věřitelem není možno odložit dle ust. § 352 odst. 1 IZ účinnost reorganizačního plánu. Dle citovaného ust. může skutečně insolvenční soud o pozdější účinnosti reorganizačního plánu rozhodnout. Jedná se o případy, kdy u předloženého reorganizačního plánu soud neshledá žádné pochybnosti, a který byl s přihlédnutím ke všem podmínkám uvedeným v ust. § 348 IZ schválen. Nicméně primárním zájmem Věřitele není odložit účinnost reorganizačního plánu, ale stav, kdy by tento reorganizační plán nebyl vůbec realizován, neboť primárním cílem Věřitele je, aby úpadková situace dlužníka byla řešena konkursem. Věřitel byl (společně se spol. NWR Holdings, B. V.), jedním z věřitelů, který, ač nemohl na schůzi věřitelů hlasovat, deklaroval svůj zájem na konkursním řešení dlužníkovy úpadku, což je zcela v rozporu s vůlí všech ostatních věřitelů, kteří na schůzi věřitelů (s výjimkou 3 věřitelů, kteří se zdrželi hlasování) aktivně hlasovali pro přijetí reorganizačního plánu. Jelikož skutečná vůle Věřitele směřuje ke zmaření celého reorganizačního procesu, soud jeho návrh na odložení účinnosti reorganizačního plánu jako nedůvodný zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení a to Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Ostrava 20. února 2018

Mgr. Petr Kula v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Šimkovičová.